

NORGES HØYESTERETT

Den 1. desember 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Skoghøy, Bårdsen og Matheson i

HR-2015-02406-U, (sak nr. 2015/1975), sivil sak, anke over kjennelse:

A

B

(advokat Andreas Poulsson)

mot

C

(advokat Bjørn Jakobsen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Anken er en særskilt anke over sakskostnadsavgjørelsen i en dom av lagmannsretten.
- (2) Hovedsaken gjelder tvist om eiendomsretten til gnr. 00 bnr. 0 og 0 i Tromsø. A og B anla i desember 2013 søksmål ved Nord-Troms tingrett mot C med påstand om at A, B, D og C, som er søsken, eide eiendommen i fellesskap.
- (3) Tingretten avsa 2. desember 2014 dom med slik domsslutning:
 - "1. C frifinnes.
 2. C er reell eier av gnr. 00, b.nr. 0 og 0 i Tromsø kommune.
 3. A og B dømmes til innen to uker å, in solidum, erstatte C sakens omkostninger med kr. 184.005, -kroneretthundreogåttifiretusenogfem- med tillegg av rente i henhold til forsinkelsesrenteloven fra forfall til betaling skjer."
- (4) A og B anket til Hålogaland lagmannsrett, som 8. juli 2015 avsa dom med slik domsslutning:
 - "1. Eiendommen gnr. 00 bnr. 0 og 0 i Tromsø kommune med innbo eies av livsarvingene A, B, D og C i fellesskap.
 2. Partene dekker egne sakskostnader for tingretten og lagmannsretten."

- (5) Når lagmannsretten kom til at A og B ikke skulle tilkjennes sakskostnader til tross for at de hadde vunnet saken, ble det begrunnet med at de hadde avslått et rimelig forlikstilbud fra C, og at det således forelå tungtveiende grunner som gjorde det rimelig at C ble fritatt for sakskostnadsansvar, jf. tvisteloven § 20-2 tredje ledd bokstav b.
- (6) A og B har anket lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse til Høyesterett. De har anført at lagmannsretten ved bruk av tvisteloven § 20-2 tredje ledd bokstav b har vurdert bevisene feil og anvendt bestemmelsen uriktig. C hadde i desember 2013 fremsatt et tilbud om å løse saken ved å betale 50 000 kroner til hver av sine tre søsken. Ved vurderingen av om Cs forlikstilbud var rimelig, synes lagmannsretten å ha gått ut fra at eiendommen hadde en verdi på 200 000 kroner. Eiendommens verdi er langt høyere. I takst av 18. september 2015 er eiendommen taksert til 1 100 000 kroner.
- (7) A og B har nedlagt slik påstand:
1. C dømmes til å erstatte A og B saksomkostninger for tingretten og lagmannsretten.
 2. C dømmes til å erstatte A og B saksomkostninger for Høyesterett med kr. 8 000 (inkl. mva.)."
- (8) C har inngitt tilsvaer for Høyesterett. Han har anført at lagmannsretten korrekt har fritatt ham for sakskostnadsansvar, og at anken uansett ikke reiser spørsmål som tilsier at den blir prøvd, jf. tvisteloven § 30-5. Den takst som er fremlagt, kan ikke vektlegges ved vurderingen av eiendommens reelle verdi som er lagt til grunn for lagmannsrettens dom.
- (9) C har nedlagt slik påstand:
1. Anken nektes fremmet.
 2. C tilkjennes sakskostnader for Høyesterett."
- (10) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (11) Ankeutvalgets kompetanse er etter tvisteloven § 20-9 tredje ledd begrenset til å prøve lagmannsrettens lovanvendelse og saksbehandling samt bevisvurderingen så langt den utelukkende gjelder sakskostnadsavgjørelsen. Prøvingen av lovanvendelsen omfatter blant annet om kriteriene i § 20-2 tredje ledd for å frita for sakskostnadsansvar er riktig forstått og anvendt, jf. Skoghøy, *Tvisteløsning*, 2. utgave 2014, side 1300–1301 med henvisninger til rettspraksis.
- (12) Hovedregelen etter tvisteloven § 20-2 første ledd er at den som har vunnet saken, "har krav på full erstatning av sine sakskostnader fra motparten". Fra denne hovedregel kan det etter § 20-2 tredje ledd første punktum helt eller delvis gjøres unntak dersom "tungtveiende grunner gjør det rimelig". I § 20-2 tredje ledd andre punktum er det angitt noen momenter som det skal "legges særlig vekt på". Blant de momenter som det skal legges særlig vekt på, nevner § 20-2 tredje ledd andre punktum bokstav b "om den vinnende part kan bebreides at det kom til sak eller har avslått et rimelig forlikstilbud".

- (13) I Ot.prp. nr. 51 (2004–2005) om lov om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven), side 445 er det fremholdt at det er et vilkår for at et forlikstilbud skal gi grunnlag for å gjøre unntak fra hovedregelen, at det ligger "relativt nær opp til det som ble oppnådd i saken". Den takst som er fremlagt i anken til Høyesterett, viser at eiendommen har en antatt verdi på 1 100 000 kroner. Verdivurderingen i taksten er ikke bestridt av ankemotparten. Da lagmannsretten behandlet saken, var verdien av eiendommen mangelfullt belyst, men lagmannsretten har ved vurderingen av om det var rimelig å avslå det forlikstilbudet som ble fremsatt i desember 2013, gått ut fra en verdi på rundt 200 000 kroner. Lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse må etter dette oppheves fordi den bygger på en uriktig oppfatning av verdien av eiendommen.
- (14) Anken over lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse har ført frem, og i samsvar med hovedregelen i tvisteloven § 20-2 må de ankende parter tilkjennes sakskostnader for Høyesterett. Disse fastsettes i henhold til oppgave fra prosessfullmektigen til 8 000 kroner inklusive merverdiavgift med tillegg av ankegebyr på 5 160 kroner, til sammen 13 160 kroner.
- (15) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

1. Lagmannsrettens dom – domsslutningen punkt 2 – oppheves.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler C til A og B i fellesskap 13 160 – trettentusenett hundreogseksti – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelse.

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Wilhelm Matheson
(sign.)

Riktig utskrift: